



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobkyně

M. T.

zastoupena JUDr. Pavlem Weikertem, advokátem
se sídlem Italská 2561/47, 120 00 Praha 2,

proti
žalovanému

Úřad průmyslového vlastnictví

se sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 – Bubeneč

za účasti

Ing. J. V.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2016, č. j. O-515653/D16054949/2016/ÚPV

takto:

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 8. 9. 2016, č. j. O-515653/D16054949/2016/ÚPV a rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2016, č. j. O-515653/D15021011/2015/ÚPV, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11.228,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Pavla Weikerta.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Napadeným rozhodnutím, předseda žalovaného zamítl rozklad žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2016, č. j. O-515653/D15021011/2015/ÚPV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým žalovaný k námitkám zúčastněné osoby rozhodl o zamítnutí přihlášky kombinované ochranné známky zn. sp. O-515653 ve znění „FIT-BODY, high-tech trénink“ (dále také jen „přihláška“ či „přihlašovaná známka“). Žalobkyně přihlásila kombinované označení dne 12. 8. 2014, a to v následujícím vyobrazení:



2. Přihláška byla zveřejněna dne 12. 8. 2014, podána byla pro následující seznam služeb: (41) služby klubů zdraví, zdravotní a kondiční cvičení, kurzy fitness, výchovně-zábavné klubové služby, organizování sportovních soutěží, provozování sportovních zařízení, půjčování sportovního náradí, s výjimkou dopravních prostředků, služby osobního trenéra, fitness trénink; (43) restaurace; (44) pronajímání zdravotnických zařízení, zdravotní poradenství, masáže, salóny krásy.
3. Dne 11. 3. 2015 podala osoba zúčastněná na řízení námitku podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, z důvodu podobnosti s ochrannou známkou č. 303281 zapsané do rejstříku ochranných známek dne 28. 1. 2009 (dále jen „namítaná známka“), jejímž je vlastníkem. Namítaná známka je rovněž kombinovanou ochrannou známkou obsahující slovní prvky „FIT BODY“ a vizuální prvek v podobě lidské postavy. Namítaná známka má následující podobu:



4. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí námitce osoby zúčastněné na řízení vyhověl a přihlášku zamítl s tím, že se zabýval, jestli hrozí nebezpečí záměny přihlašované známky se známkou namítanou. Vycházel přitom s posouzení podobnosti vizuální, fonetické a sémantické.
5. Dovodil přitom, že hledisko sémantické není v daném případě rozhodné, neboť dva shodné slovní prvky („FIT“ a „BODY“) jsou českému spotřebiteli z důvodu jejich rozšířenosti dobře známé (spotřebitel je bude vnímat jako označení „tělo v dobré kondici“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

či „zdatné tělo“). Celkově se jedná o slovní spojení, které poskytuje informaci o charakteru poskytovaných služeb, a tedy o spojení s nižší mírou rozlišovací způsobilosti ve vztahu k poskytovaným službám. Fonetickou podobnost žalovaný shledal rovněž, ale z důvodu *nižší distinktivity kolizního slovního spojení* jí nepřikládal rozhodující význam pro posouzení věci.

6. Za stěžejní žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí považoval posouzení podobnosti z hlediska vizuálního. U obou ochranných známek je dominantní slovní spojení „FIT BODY“ (shodně použita velká písmena) a grafický prvek siluety člověka (vyobrazená v jednoduchých liniích); celková koncepce známek je velmi podobná. Z hlediska celkového dojmu budou tedy obě ochranné známky na průměrného spotřebitele působit obdobně. Žalovaný dále konstatoval, že obě ochranné známky se vztahují k obdobným službám.
7. Prvostupňové rozhodnutí žalobkyně napadla dne 7. 6. 2016 rozkladem, o kterém předseda žalovaného rozhodl napadeným rozhodnutím. Nad rámec důvodů uvedených v prvostupňovém rozhodnutí předseda žalovaného uvedl následující: doplňující slovní prvek u přihlašované známky („high-tech trénink“) je vyveden výrazně menším písmem ve srovnání s dominantním slovním prvkem (FIT-BODY) a je toliko popisný, nemá tedy potenciál být spotřebiteli vnímán jako dostatečně odlišující; nemalá část české populace – jak vyplývá ze studie Eurobarometr z r. 2012 – neovládá angličtinu, pro tuto část populace může být tudíž označení „FIT-BODY“ fantazijní (nikoliv popisné); stěžejní v dané věci je posouzení vizuálního hlediska; běžný spotřebitel obvykle nemá k dispozici obě ochranné známky k porovnání, spoléhá se na nedokonalý obraz zachovaný v paměti – v daném případě mu zřejmě v paměti ulpí celková vizuální koncepce sestávající z velkého nápisu „FIT BODY“ a obrazových prvků – siluet postav, kteréžto prvky jsou v obou případech podobné; vyvedení obrazových prvků (siluet postav) je sice jiné, ale má shodný motiv, přičemž spotřebitel se bude vnímat zejména shodné slovní prvky („FIT BODY“) a dále zaznamenaná právě shodný obrazový motiv; za průměrného spotřebitele předseda žalovaného považoval širokou veřejnost poptávající sportovní, zábavní, zdravotní, zkrášlující a restaurační služby.
8. Předseda žalovaného nevyhověl ani námitce, že žalovaný v minulosti v řízení zn. sp. O-

451758 zapsal ochrannou známku následující podoby:

 CASH BACK

V tomto řízení

neshledal podobnost (zaměnitelnost) s ochrannou známkou č. 288334, vypadající



následovně:

V tomto případě žalovaný uvedl, že slovní prvky „CASH BACK“ a „CASH & BACK“ jsou zcela popisné pro peněžní služby a přitom je dána dostatečná odlišnost v obrazovém a grafickém ztvárnění (u prvně uvedené známky není šipka natolik dominantní jako šipka u poslední uvedené známky).

9. Žalobkyně se s uvedenými závěry neztotožnila a proti rozhodnutí předsedy žalovaného podala dne 14. 11. 2016 k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu podle § 65 s. ř. s.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

10. Žalobkyně vůči závěrům napadeného i prvostupňového rozhodnutí namítá zaprvé ve vztahu k obrazovému prvku (užití siluet postav), že v označení sportovišť (fitness center) si není možné nárokovat „monopol“ na užívání postav, neboť takový prvek je pro dané Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

odvěti typický; užití postavy má proto nízkou rozlišovací způsobilost, stejně jako užití slovních prvků „FIT“ a „BODY“ (žalobkyně uvádí, že anglické výrazy použité v obou známkách jsou průměrnému českému spotřebiteli dobře známy).

11. Dále upozorňuje na výrazné rozdíly v grafickém provedení slovních i obrazových prvků (textu a postav). V případě provedení textu mimo jiné upozorňuje na jiný font písma, na plochost resp. prostorovost písmen, jinou texturu písma, na skutečnost, že u namítané známky je text oddělen siluetou ženské postavy v tmavém kruhu, zatímco u přihlašované známky je text rozdělen pouze pomlčkou; na skutečnost, že přihlašovaná známka obsahuje na rozdíl od namítané známky i další slovní prvky („high-tech trénink“). V případě provedení postav mimo jiné upozorňuje, že

v namítané známce je pouze silueta, v přihlašované známce mají postavy vyznačené svaly (jsou detailnější); že v namítané známce je jen jedna postava nacházející se uprostřed, v přihlašované známce jsou dvě postavy po stranách textu; že v namítané známce je bílá postava v černé kruhu, zatímco v přihlašované známce kruh absentuje a postavy jsou tmavé na bílém podkladu. Podle žalobkyně tedy není dána žádná grafická (vizuální) podobnost, na základě které by mohl průměrný spotřebitel obě grafické známky zaměnit.

12. Žalobkyně dále nesouhlasí s tím, že by přihlašovaná a namítaná známka měly obdobnou celkovou koncepci. Tento závěr je podle něj založen pouze na skutečnosti, že u obou známek jsou použity slovní prvky „FIT“ a „BODY“ v kombinaci s užitím postavy, přičemž se v obou případech jedná o zcela běžná označení pro registrované služby. Žalobkyně rovněž upozorňuje na nekonzistenci v rozhodování žalovaného, který v obdobném případě ochranných známek se slovními prvky „CASH BACK“ a „CASH & BACK“ (viz bod 8 shora) rozhodl opačně.
13. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zaslaném soudu dne 20. 12. 2016 v zásadě rekapituluje argumenty a závěry již obsažené v napadeném či prvostupňovém rozhodnutí. Zdůrazňuje, že stěžejní pro posouzení zaměnitelnosti obou známek je vizuální hledisko a celková koncepce, resp. celkový dojem, který ochranné známky dělají na průměrného spotřebitele. Uzavírá, že přihlašovaná známka může průměrného spotřebitele uvést v omyl co do původu označovaných služeb (existuje pravděpodobnost záměny či přinejmenším asociace na straně veřejnosti). Rovněž uvádí, že žalobkyně nezpochybnila vymezení průměrného spotřebitele, tak jak ho provedl žalovaný.
14. K výzvě soudu podle § 34 odst. 2 s. ř. s. ze dne 2. 12. 2016 sdělila paní Ing. J. V., majitelka namítané známky, že v řízení bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Soud jí zaslal na vědomí žalobu i vyjádření žalovaného. Osoba zúčastněná na řízení se k věci dále nijak nevyjádřila.

III.

Posouzení žaloby

15. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., rozhodl městský soud bez nařízení jednání, neboť žalobkyně ani žalovaný na výzvu soudu podle § 51 s. ř. s. ve stanovené lhůtě nijak nereagovali, ani soud neeviduje jiné jejich prohlášení, má se tedy za to, že s takovým postupem souhlasili.
16. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

17. Dle ust. § 7 odst. 1 písm. a) ve znění do 31. 12. 2018, *se přihlašované označení nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námítka") vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou,*
18. Žalobní námítka směřující proti napadenému rozhodnutí lze v zásadě rekapitulovat tak, že žalobkyně nesouhlasí se závěrem, že by u průměrného spotřebitele mohlo dojít k záměně přihlašované a namítané známky. Podle ní není u známek dána žádná vizuální podobnost, přičemž podrobně uvádí, jaké jsou grafické odlišnosti obou známek.
19. O jisté podobnosti přihlašované a namítané ochranné známky nemůže být podle názoru městského soudu pochyb, žalovaný přesvědčivě rekapituluje, že u obou známek se jako dominantní jeví slovní prvky „FIT“ a „BODY“ a dále obrazové prvky v podobě siluet postav. Jak ale zní právní věta rozsudku Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 7. 2008, č. j. 4 As 90/2006-123, publikovaném pod č. 1714/2008 Sb. NSS, tak „*zápisná nezpůsobilost přihlašovaného*

označení není dána jakoukoli podobností s registrovanou ochrannou známkou, ale toliko podobností závadnou, tj. podobností, jež vyvolává pravděpodobnost záměny ohledně původu výrobků či služeb [§ 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách].“

20. Žalovaný sám uzavřel, že pro posouzení míry podobnosti obou ochranných známek, neboť se jedná o známky kombinované, se jako stěžení jeví hledisko vizuální (z hlediska sémantického a fonetického vykazují ochranné známky nízkou míru obecné odlišitelnosti, vzhledem k užití popisného slovních prvků a grafického prvku lidské siluety).
21. Na jedné straně žalobkyně důvodně poukazuje na skutečnost, že z hlediska vizuálního vykazují ochranné známky některé významné grafické odlišnosti; jedná se zejména o významně odlišnou kompozici známek (resp. jejich jednotlivých prvků). V případě přihlašované známky se jako dominantní prvek jeví text „FIT-BODY“ s doplňkem „high-tech trénink“ umístěný uprostřed známky. Obrazový prvek, mužská a ženská silueta, je poté spíše doplňující, neboť se nachází po stranách tohoto textu a není svým provedením specificky výrazný. Text je totiž vyhotoven tučným písmem (jeho dominantní část „FIT-BODY“ navíc velkými písmeny), siluety postav jsou spíše črty činěné relativně tenkými čarami. Městský soud se tedy v tomto ohledu neztotožňuje s hodnocením žalovaného, který za dominantní prvky přihlašované známky označil jak slovní prvky „FIT-BODY“, tak obrazový prvek (siluety postav). V případě namítané známky se naopak slovní prvky „FIT BODY“ a obrazový prvek (ženská silueta) zdají stejně výrazné a současně organičtěji provázané; jejich rozmístění je nadto opačné než u přihlašované známky. Vprostřed známky se v černém kruhovém poli nachází bílou barvou vyvedená silueta ženy, slovní prvky „FIT“ a „BODY“ se potom nachází po stranách uvedeného obrazového prvku.
22. Tvrzení žalovaného (uvedené na str. 9 napadeného rozhodnutí), že „*obě označení obsahují stejný dominantní prvek zakomponovaný do podobné grafické koncepce*“ tedy není přesné. Ačkoliv obě známky obsahují formálně podobné prvky, tak jejich vizuální provedení je celkově odlišné. Uvedený závěr o podobnosti je příhodné učinit ve vztahu k fonetickému hledisku (což žalovaný rovněž činí), v případě hlediska vizuálního – které žalovaný označuje za klíčové pro posouzení podobnosti (a zaměnitelnosti) v daném případě – ale závěr o podobnosti není tak jednoznačný.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

23. Na podporu svého závěru zaměnitelnosti známek žalovaný uvádí, že běžný spotřebitel nebude mít obvykle možnost porovnávat obě ochranné známky současně, a bude se tedy spoléhat na nedokonalou vzpomínku, kterou si uchoval v paměti (podrobně viz rekapitulace v bodě 7 shora). Žalovaný tedy v tomto bodě přechází k posouzení hlediska průměrného spotřebitele, v obou rozhodnutích se odkazuje na to, jak budou ochranné známky celkově působit na průměrného spotřebitele. Právě vymezení průměrného spotřebitele (ve vztahu k charakteru zboží či služeb, k jejichž označení se ochranná známka vztahuje) se městskému soudu ve výsledku jeví jako klíčové pro posouzení, zda u přihlašované a namítané známky hrozí nebezpečí záměny, a zda tedy prvostupňové i napadené rozhodnutí jsou v souladu se zákonem či nikoliv.
24. Žalobkyně, jak uvádí žalovaný, sice nesprávné vymezení průměrného spotřebitele v žalobě přímo nenamítá, její žalobní námitky ale zpochybňují závěr, že u průměrného spotřebitele hrozí nebezpečí záměny přihlašované a namítané známky. Aby mohl soud takovou námitku posoudit, nemohl než se zabývat rovněž tím, jak a zdali správně žalovaný v posuzovaném případě identifikoval průměrného spotřebitele. V tomto ohledu městský soud připomíná dlouhodobé stanovisko správních soudů, že právě hledisko průměrného spotřebitele je rozhodující pro posouzení zaměnitelnosti dvou ochranných známek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, č. j. 4 As 31/2008-153).
25. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí průměrného spotřebitele v zásadě nevymezuje. Na str. 5 a 6 sice uvádí, že je „*pro účely tohoto řízení nutné též vymezit pojem „průměrný spotřebitel“*“, ve skutečnosti ale pouze odkazuje na obecně formulované závěry Soudního dvora Evropské unie. V napadeném rozhodnutí potom předseda žalovaného průměrného spotřebitele vymezuje jako „*širokou veřejnost poptávající sportovní, zábavní, zdravotní, zkrášlující a restaurační služby*“ (str. 6). Dále potom ve vztahu

k slovním prvkům „FIT“ a „BODY“ a jejich působení na průměrného spotřebitele konstatuje, že takové slovní spojení nebude všemi spotřebiteli vnímáno jako čistě popisné, neboť nemalá část české populace (podle relevantních výzkumů) angličtinu neovládá. Z uvedeného tak nepřímou vyplývá, že předseda žalovaného za průměrného spotřebitele ve vztahu ke službám, na které se ochranné známky shodně vztahují, považuje v podstatě celou českou populaci.

26. S takovýmto vymezením průměrného spotřebitele se městský soud neztotožňuje. Průměrný spotřebitel má být vždy vymezen ve vztahu ke konkrétní kategorii výrobků či služeb; při posouzení je tedy třeba si odpovědět na otázku, komu je daná služba (či výrobek) určena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2012, č. j. 5 As 37/2011-111). Pro posouzení zaměnitelnosti (resp. nebezpečí záměny) dvou ochranných známek je potom důležité posouzení, jak je průměrný spotřebitel pozorný, když určitou službu (či výrobek) poptává (je mu nabízen). Platí přitom, že ve vztahu k různým kategoriím výrobků a služeb bude úroveň pozornosti průměrného spotřebitele různá (srov. rozsudek Soudního dvora ze dne 22. 6. 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH proti Klijsen Handel BV, ECLI:EU:C:1999:323).
27. Přihlašovaná i namítaná známka se shodně vztahují ke službám fitness, cvičení apod. (např. restaurační služby je nutné - vzhledem k podobě obou ochranných služeb – považovat toliko za doplňkové). Je zřejmé, že ačkoliv jsou tyto služby formálně otevřené celé veřejnosti, poptávat je bude pouze její určitý segment. Bude se přitom zcela zřejmě jednat o takové osoby, které přistupují aktivně ke svému fyzickému zdraví, které pečují o svou

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

fyzickou kondici či jim záleží na určité podobě jejich zevnějšku, a za tímto účelem vyhledávají specifické služby (fitness), na které budou mít určité kvalitativní nároky. U nich lze předpokládat, že se zajímají o informace spojené se zdravým životním stylem, popř. týkající se pohybu a sportování; dá se tedy rovněž očekávat, že již byly konfrontovány se základní terminologií, která se k takovému typu zájmu (a služeb) vztahuje. Právě takové osoby budou tedy v posuzovaném případě průměrným spotřebitelem.

28. Vzhledem k právě řečenému lze rovněž předpokládat, že takové osoby budou pozornější při výběru poskytovatele daných služeb (fitness). Tyto služby totiž směřují k uspokojení potřeb, které budou spotřebiteli pravidelně považovány za významné (péče o fyzické zdraví či krásu), přičemž jejich „konzumací“ budou trávit (často pravidelně) určitý nemalý čas. K výběru poskytovatele těchto služeb tedy průměrný spotřebitel pravděpodobně nebude přistupovat bezmyšlenkovitě, bez rozmyslu, ale naopak se zvýšenou pozorností a lépe informován. Vzhledem k této zvýšené pozornosti podle názoru městského soudu nehrozí, že by u průměrného spotřebitele mohlo dojít k záměně přihlašované a namítané známky; to i s přihlédnutím k tomu, že z vizuálního hlediska není míra podobnosti těchto ochranných známek příliš vysoká (viz závěry v bodech 21 a 22 shora).
29. Odmítnout je také třeba tezi předsedy žalovaného, že část relevantní spotřebitelské veřejnosti (kterou je podle jeho tvrzení v zásadě celá česká populace) nebude vnímat slovní prvky „FIT“ a „BODY“ jako popisné (ve smyslu „tělo v dobré kondici“ či „zdatné tělo“), ale jako fantazijní. Předně je třeba říci, že slovo „fit“ (např. ve slovním spojení „být fit“ ve smyslu „být svěží“ či „být v kondici“), ačkoliv pochází z jiného jazyka, je běžnou součástí hovorové češtiny a bude mu v zásadě rozumět každý její mluvčí. O slovu „body“ sice takový závěr učinit nelze; na druhou stranu se ale jedná o zcela základní anglické slovo, které se vyučuje v úvodních hodinách anglického jazyka, a jehož význam může být široké veřejnosti známý i z řady kosmetických a hygienických výrobků. Nadto nelze ze studií, které ukazují, že nemalá část české populace neovládá angličtinu, dovodit, že tato část populace nezná žádná, a to ani zcela základní, anglická slova, která se nadto pravidelně ve veřejném prostoru objevují. Zejména ale městský soud – v návaznosti na výše řečené – zdůrazňuje, že průměrný spotřebitel měl být v posuzované věci vymezen úžeji než v zásadě celá populace (viz bod 27 shora). Takto vymezenému průměrnému spotřebiteli bude zajisté význam slova „body“ znám. Slovní prvky „FIT“ a „BODY“ vyskytující se u obou ochranných známek tak budou mít čistě popisný charakter.
30. Městský soud proto ve shodě s žalobkyní konstatuje, že vzhledem k čistě popisnému charakteru dominantního prvku obou ochranných známek, tedy textu „FIT BODY“, doplněného o prvek obrazový (siluety postav), který je charakteristický pro daný segment služeb, nelze očekávat, že by se průměrný spotřebitel – tak jak byl vymezen výše – spoléhal na formální přítomnost těchto prvků jako na určující resp. rozlišující.
31. Na okraj městský soud rovněž poznamenává, že ve shodě s žalobkyní považuje případ ochranných známek „CASH BACK“ a „CASH & BACK“ (viz bod 8 shora) za obdobný nyní posuzovanému případu. I zde byly u obou známek formálně přítomny tytéž znaky, tedy téměř shodný text a jako obrazový prvek šipka. Z vizuálního hlediska ale tyto známky vykazovaly významné odlišnosti. Žalovaný se ale nevypořádal s tím, jak byl v tomto případě vymezen průměrný spotřebitel, což je zásadní kritérium pro posouzení zaměnitelnosti ochranných známek. V tomto ohledu je tedy jeho závěr, že se nejedná o analogický případ, nesprávný.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

32. Městský soud tedy shrnuje, že ve světle podkladů, které přezkoumal, nepovažuje přihlašovanou známku za zaměnitelnou s namítanou známkou a má proto za to, že zde nebyl dán důvod pro nezapsání této ochranné známky ve smyslu ust. § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

33. Vzhledem k tomu, že městský soud shledal žalobní námitky důvodnými, rozhodl žalobě vyhovět a napadené rozhodnutí v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušit. S ohledem na to, že se obdobným pochybením bylo zatíženo již prvostupňové rozhodnutí, přistoupil městský soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. i k jeho zrušení.
34. Městský soud dále v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaný v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem vysloveným městským soudem ve zrušujícím rozsudku.
35. Výrok II. o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měla žalobkyně ve věci plný úspěch, náleží jí náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, odměna a náhrada hotových výdajů advokáta. Podle § 35 odst. 2 s. ř. s. se pro určení výše odměny užije vyhláška č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Odměna náleží celkem za dva úkony právní služby, a sice za převzetí a přípravu zastoupení a za podání žaloby (2 x 3 100 Kč dle § 7 advokátního tarifu). Náhrada hotových výdajů sestává z paušální částky 600 Kč (2 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Protože je zástupce žalobkyně plátcem DPH, zvyšuje se náhrada nákladů řízení o částku 1 428 Kč odpovídající DPH ve výši 21 % z částky 6 800 Kč. Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 8 228 Kč a dále 3 000 Kč jako úhrada za zaplacený soudní poplatek.
36. Výrok III. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti uloženy nebyly, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že osoba zúčastněná na řízení, vyjma oznámení soudu, že chce v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, nebyla v řízení nijak aktivní, jí ani žádné náklady vzniknout nemohly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. února 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.